

cenzijske itd. Prvi slovenski dermatovenerološki učbenik Mala dermatovenerologija s čudovitim atlasom kožnih in spolnih bolezni, ki sta ga napisala skupaj s prof. M. Betettom, je bil od 1974 osnovni strokovni vir za številne generacije študentov medicine in stomatologije, po knjigi pa so radi posegali tudi številni kolegi iz drugih vej medicine in stomatologije, kadar so se pri svojem delu znašli v dvomih. Delo je izšlo v 3 izdajah (v zadnji posodobljeni je sodelovalo še nekaj drugih avtorjev) in s prevodom v srbohrvaščino odmevno seglo tudi na ostala področja tedanje Jugoslavije.

Za svoje delo je prejel tudi številna odlikovanja in priznanja. Nekdanji sodelavci se ga bomo spominjali kot strokovno izjemno podkovanega dermatovenerologa in dobrega predstojnika, ki je dolga leta vodil in skrbel za razvoj Dermatovenerološke klinike in jo pripeljal do zavidljive strokovne višine. Svojim učencem, številnim študentom medicine in stomatologije in skoraj vsem slovenskim dermatovenerologom pa bo ostal v spominu kot vsestransko razgledan učitelj, ki je znal z razumevanjem prisluhiti našim začetnim težavam na dermatovenerološki poti in nam tudi kasneje, ko smo ga že kot izkušeni dermatovenerologi prosili za nasvet, nikoli ni odrekel pomoči iz svoje zakladnice obširnega dermatovenerološkega znanja.

Za nas bo akademik Janez Fettich ostal velik človek, na katerega smo se lahko vedno obrnili za nasvet in pomoč tudi v naših zasebnih težavah.

Nekrologi

V SPOMIN

MAG. JANEZ VRHOVEC, DR. MED., SPECIALIST OFTALMOLOGIJE

Zdenko Zelič

Prvega septembra 2004 smo se na mestnem pokopališču v Celju poslovili od upokojenega kolega, nekdanjega predstojnika očesnega oddelka celjske bolnišnice. Svoj boj z boleznijo je izgubil 29. avgusta v večernih urah, skoraj hkrati, ko je v Atenah ugasnil olimpijski ogenj. Na zadnjo pot ga je pospremila veliko število sorodnikov, prijateljev, bivših sodelavcev in bolnikov, kar je dokaz, kako cenjen je bil naš spoštovani kolega.

Rojen je bil leta 1928 v trdni kmečki družini v vasi Žazar pri Vrhniku kot prvi od desetih otrok. Že v zgodnji mladosti je bil navajen trdega dela, saj je na kmetiji moral pomagati ves čas šolanja v srednji šoli in še kasneje, ko je obiskoval fakulteto. Medicinsko fakulteto v Ljubljani je končal leta 1956. Po službenju vojaškega roka je opravil pripravništvo v Celju. Preden je dobil specializacijo iz oftalmologije, je do leta 1960 delal kot splošni zdravnik v zdravstvenih postajah Šoštanj in Kozje, kjer se ga starejši ljudje še danes spominjajo kot vestnega zdravnika, ki je znal prisluhiti njihovim težavam.

Službo na očesnem oddelku celjske bolnišnice je nastopil oktobra 1960, specializacijo iz oftalmologije pa je opravil junija 1963. V vsej svoji poklicni karieri je imel zelo širok krog bolnikov, ki so se ob težavah stalno vračali samo k njemu. Še posebej se ga spominjajo njegovi mali slabovidni bolniki, saj je za njih leta 1980 ustanovil ambulanto za ortoptiko in pleoptiko, v kateri je delal vse do svoje upokojitve leta 1995.

Leta 1981 je v Zagrebu opravil magisterij z naslovom »Prirojenje očesne napake pri novorojenčkih«. V tistem času je bil v Jugoslaviji eden vodilnih strokovnjakov na tem področju.

Leta 1986 je prevzel vodenje oddelka in ga vodil vse do upokojitve. V tem času je na oddelku uvedel več novih terapevtskih metod. Leta 1988 je uspel nabaviti laser, ki je nepogrešljiv pri zdravljenju patologije na mrežnici zaradi sladkorne bolezni in še nekaterih drugih bolezni. Istega leta je oddelek razvil tehniko operacije sive mrežnice z vstavitvijo umetne leče s klasično metodo, leta 1992 pa z ultrazvočno metodo. Ta vrsta operacije je danes glavna dejavnost našega operativnega dela. Ves čas vodenja oddelka je dr. Vrhovec znal prisluhiti potrebam mlajših kolegov in nas podpiral, da smo se dodatno izobraževali. Do sodelavcev je bil vedno korekten, v njem nismo videli le šefa, ampak tudi prijatelja.

Ko se je leta 1995 v starosti 67 let upokojil, je bil še poln življenjske energije. Ker je bil že iz mladosti zelo povezan z zemljo, je neizmerno užival pri delu na svojem vikendu, ki ga je praktično naredil sam. Zelo veliko časa je namenil tudi svoji mami, ki sta ga dobesedno oboževala. Našel je tudi čas za občasne obiske svojega oddelka. Vedno je bil dobrodošel.

Svojo bolezen, ki se je s prvimi simptomi pojavila februarja 2004, je prenašal z veliko mero optimizma, čeprav je kot zdravnik dobro poznal njen potek. V našem spominu bo za vedno zapisan kot dober strokovnjak in sodelavec, predvsem pa kot dober človek.

IM MEMORIAM

PRIM. DOC. DR. ALOJZU PETERLINU, DR. MED., SPEC. ZA GINEKOLOGIJO IN PORODNIŠTVO

(1928–2004)

Božo Kralj, Vladimir Weber

Četrtega novembra 2004 smo se na Plečnikovih Žalah v Ljubljani poslovili od svojega prijatelja iz gimnazijskih let, kolega na Medicinski fakulteti, strokovnega sodelavca in nekdanjega dolgoletnega predstojnika Ginekološko-porodniškega oddelka Splošne bolnišnice Celje, primarija doc. dr. Alojza Peterlina, dr. med.

Primarij dr. Peterlin se je rodil 13. 6. 1928 v Vinjem Vrhju na Dolenjskem. Po končani osnovni šoli v domačem kraju je obiskoval gimnazijo v Ljubljani. Leta 1956 je diplomiral na Medicinski fakulteti Univerze v Ljubljani. Po obveznem stažu je pričel specializacijo iz ginekologije in porodništva v celjski bolnišnici. Po specialističnem izpitu, ki ga je opravil leta 1963

v Zagrebu, je ostal v celjski bolnišnici vse do svoje upokojitve. Zaradi svojega zavzetega strokovnega dela in objavljanja strokovnih člankov je že leta 1969 dobil naziv primarij. Od leta 1974 do svoje upokojitve (leta 1995) je bil predstojnik Ginekološko-porodniškega oddelka Splošne bolnišnice Celje. V letih 1977-1988 je bil direktor tedanjega »tozda« Zdravstveno varstvo žensk v Celju. Leta 1978 je dokončal podiplomski študij v Zagrebu z magistrsko nalogo na temo težave v nosečnosti in med porodom pri adolescentkah. Podobno problematiko je reševal v svoji doktorski disertaciji, in sicer posledice umetne prekinitve nosečnosti pri adolescentkah in vpliv na pogostnost spontanega splava in prezgodnjega poroda pri adolescentkah. Leta 1988 je bil izvoljen v naziv docent za ginekologijo in porodništvo.

Primarij dr. Peterlin je bil izredno dejaven na številnih področjih ginekologije in porodništva. S svojo strokovno zavzetostjo je dvignil Ginekološko-porodniški oddelk Splošne bolnišnice Celje med vodilne ginekološko-porodniške oddelke v Sloveniji. Zavedal se je, da je nujni pogoj za dvig strokovne ravni oddelka tudi njegova obnova in dozidava, zato je tudi tej dejavnosti posvetil veliko časa in naporov. Že v prvih letih vodenja je oddelk tudi strokovno reorganiziral, da se je bolje razvijal in dosegel evropsko raven. Oddelk je posebej razvijal zdravljenje infertilnosti, ginekološko onkologijo in uroginekologijo.

Primarij dr. Peterlin se je s posebnim veseljem posvečal pedagoškemu delu, za katerega je bil tudi izjemno nadarjen. Že v študentskih letih je predaval prvo pomoč na srednjih strokovnih šolah in gimnazijah. Pozneje je deloval kot predavatelj ginekologije in porodništva na srednji zdravstveni šoli v Celju in kasneje kot docent na bivši Višji šoli za zdravstvene delavce v Ljubljani, pozneje Visoki šoli za zdravstvo v Ljubljani. Služateli se ga spominjajo kot izjemnega predavatelja, ki je podajal snov natančno in na visoki strokovni ravni. Smisel za pedagoško delo je kazal vedno in povsod. Tako je bil poznan kot učitelj mladim zdravnikom, posebno specializantom. Na mlajše kolege in sodelavce je svoje znanje prenašal tudi kot odlični operater.

Svoje strokovne izkušnje je zapisal v številnih poljudnih, strokovnih in zdravstvenih člankih. Aktivno je sodeloval skoraj na vseh ginekoloških kongresih v bivši Jugoslaviji in kasneje v samostojni Sloveniji. Prav tako je bil poznan kot predavatelj in razpravljač na številnih seminarjih in simpozijih s področja ginekološke tuberkuloze, infertilnosti, operativne ginekologije in uroginekologije.

Primarij dr. Peterlin je bil aktiven član številnih strokovnih združenj, Slovenskega zdravniškega društva, Zdravniške zbornice, posebno je bil aktiven v Združenju ginekologov in porodničarjev Slovenije. Dve mandatni obdobji je bil član razširjenega strokovnega kolegija za ginekologijo in porodništvo. Iz tega obdobja so poznane njegove strokovne razprave o organizaciji ginekološko-porodniške službe v Sloveniji.

Primarija dr. Peterlina – našega Slavka – se prijatelji spominjajo predvsem kot iskrenega, mirnega, nikoli razburjenega, poštenega prijatelja. Nežen, visok, svetlook, morebiti na trenutke plah fant nam ostaja v spominu še iz gimnazijskih let. V neizbrisnem spominu nam ostaja skupna organizacija predavanja prve pomoči, ko smo kot študenti medicine predavali prvo pomoč na gimnazijah v Ljubljani. Pozneje se je Slavko razvil v odličnega zdravnika ginekologa, odločnega in spretnega operaterja. Lastnosti, ki jih je prinesel iz svoje družine – to je mirnost, poštenost, zanesljivost – so bile njegove stalnice, ki so ga spremljale kot dijaka, študenta in pozneje kot zdravnika ginekologa in porodničarja do smrti.

S smrtjo primarija dr. Alojza Peterlina smo izgubili iskrenega prijatelja in izjemnega strokovnjaka. Celjska bolnišnica in celjsko območje nista izgubila samo nekdanjega predstojnika Ginekološko-porodniškega oddelka, temveč tudi zdravnika, ki je ta oddelk posodobil in organiziral ginekološko-porodniško dejavnost na Celjskem. Dolenjski griči so se s smrtjo primarija dr. Peterlina poslovili od svojega velikega rojaka in slovenske ženske od priljubljenega, požrtvovalnega in prijaznega ginekologa, ki jim je s svojo navzočnostjo in besedo vlival pogum med porodom in vero v ozdravitev pri ginekoloških boleznih.

Aktualni pogovori

POGOVOR Z DR. BRUNOM HARTMANOM

Bruno Hartman (rojen leta 1924) je po rodu iz Celja. Po študiju slavistike je najprej poučeval na gimnaziji in učiteljski v Murski Soboti ter na učiteljski v Mariboru, od leta 1957 pa je bil lektor v Drami SNG Ljubljana, lektor in dramaturg v Drami SNG Maribor ter umetniški vodja in upravnik Slovenskega ljudskega gledališča v Celju. Med letoma 1965 in 1989 je bil ravnatelj Univerzitetne knjižnice Maribor.

Največ je ustvaril kot gledališki in kulturni zgodovinar ter kot soorganizator sodobnega slovenskega knjižničarstva. Prevedel je več kot štirideset dramskih besedil. Na novo je zasnoval Teden slovenske dramatike v Celju in bil soustavnovitelj srečanj slovenskih dramskih gledališč, poznejšega Borštnikovega srečanja. Napisal je knjigo Slovensko dramsko gledališče v Mariboru do druge svetovne vojne (1996). Posredno je z gledališčem povezana njegova disertacija, objavljena v knjižni obliki pri Slovenski matici – Celjski grofi v slovenski dramatik (1977). Kot literarnega zgodovinarja ga je zlasti pritegnil pisatelj in politik Anton Novačan. Uredil in komentiral je njegove spomine Jeruzalem-Kairo: spomini 1942-1945 (1986) in njegovo Izbrano delo (1993). Kot literarni zgodovinar je postal nazivni redni profesor ljubljanske univerze.

Uredil je revijo Dialogi in strokovno glasilo slovenskih knjižničarjev Knjižnica. Uredil je zbornik Maribor skozi stoletja (1991) in jubilejni zbornik Univerzitetna knjižnica 1903-1978 ter v njima objavil obsežne prispevke. Sodeloval je pri snovanju Enciklopedije Slovenije. V zbirki Znameniti Slovenci je leta 1989 objavil knjigo Rudolf Maister, ki jo je kasneje predelal in razširil.

ZV: Slovenskim izobražencem srednje in starejše generacije ste bili znani kot komentator in poročevalec v štirinajst dnevniku Naši razgledi. Tam ste nas seznanjali s kulturnim dogajanjem v Mariboru in širši okolici ter s svojimi pogledi nanj. Kako ste vstopili v Naše razgledi in kakšne so bile Vaše izkušnje?